

Döden till ära.

(Hymn för soli och kör jämte deklamation med piano.)

Texten af *Pekka Ervast*.

Musiken af *Oskar Merikanto*, op. 77)

Deklamation:

Vore jag skald, skulle jag sjunga en säng tilli din ära, o död, ty dig hafva skalderna ej prisat. Människans yttersta fiende har du blifvit kallad, och syndens lön och förstöraren af all glädje. Människorna frukta dig, de sky dig och söka undfly dig. Men jag vill stränga min kantele till din ära, o död!

Sopran:

Ty jag tror, att du är min och alla mina mänskliga bröders bästa och trognaste vän. Sann är du, öppen och ärlig. En högsint vän är du och en vis vän; som en fader vet du hvad oss människobarn höfves och hvad oss godt är; du smickrar oss ej, utan du vill hjälpa oss och säger oss oförställdt, hvad vi hafva felat. Med kraftig hand visar du oss vägen och säger: ”Här skolen I vandra!”

Baryton:

Ditt lof och ditt pris ville jag sjunga, o död, ty som en vän och mildt blickande vän är du för oss människobarn. Vackra sägner förtäljer du för oss och vandrar vid vår sida i drömmens eden.

Kör:

Som en moder är du, den där med fröjd och stolthet sluter oss i din famn, när vi följt vår faders föreskrifter. Du är vårt hjärtas leende glädje, sen all sorg förgått. Alla melodier smälta samman hos dig till en väldig symfoni.

Till ditt, pris, o död, ville mitt spel jag stränga, ty när du kommer, kommer du ej som benrangelsmannen med lien på axeln, utan som Guds högsinta sändebud kommer du, som en af dessa minsta, hvilka bedja oss att icke glömma den allförbarmande kärlekens eviga lifslag.

Deklamation och kör:

Ty större an du, o död, är hemligheten om det eviga lifvet. Djupare än helvetet, högre än himmelen är Gudsriket i hjärtats renhet, förlåtelse och kärlek. Detta är Guds rike, och Guds rike är evig frid och glädje i deras hjärtan, som känna dess förbarmande kärlek. Högre och vidare är det än de sinnrikas och världsvisas himlar, och de små, som längta efter dess tillkomst, ingå uti det.

Kör:

Därför lofprisar och tackar jag dig, du död, att du påminner oss om allt detta och genom din ankomst gång för gång lär oss att segra öfver dig. Ty slutligen skola ock vi ärfva det rike, hvarom skrifvet är: ”Hvad intet öga skådat och intet öra förnummit och intet människohjärta anat, har Gud beredt åt dem, som honom älska”.